

ויעלו בנגב ויבוא עד חברון. פירש רש"י שכלב הלך ונשתטח על קברי אבות עיין שם, ובדורות האחרונים, כשלומדים דברי שום תנא וחכם מדברי הקדמונים, שהדבר ההוא הוא חיות ומוחין שלו, והאדם הלומד ומדבר דבריו, מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדיבורים, ונקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ולכך מחיה אותו, שמכניס החיות בהדברים, שלכך אמרו (יבמות צ"ז א') שפתותיו דובבות בקבר, ואפשר לומר כי זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי דיבורי הצדיק שם הוא קבור וטמון החיות שלו כאמור, וזה הלומד, בהכנסו עם החיות ומוחין שלו לתוך החיות ומוחין של הצדיק שטמן בדבריו, נקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ושפתותיו דובבות בקבר, כנודע זה מדברי הבעל שם טוב נשמתו בגנזי מרומים, ונקרא בחינה זו השתטחות על קברי הצדיקים שהן דבריהם שלומד ומזכיר היום הלומד ולכך מחיה מוחין של אותו הצדיק, והבן: (מאור עינים בריש ליקוטי מסכת שבת) ספר בעל שם טוב עה"ת

בליל שבת פ' שלח

יש ללמוד זכות על ענין המרגלים, ואלו אנשי דעה, איך ח"ו יעשו ענין זה במרד ובמעל, אמנם יש לומר כי טעו בזה, שראו איך היו מתחילים לבא אל שלימות מאוד כי פנים בפנים דיבר ה' עמם בהר סיני, והיו רוצים לישאר במדבר הזה לבא אל תכלית שלימותן בלי עבודה רבה, כמו שהתחילו לבא אל שלימותן בלי עבודה כלל, אך באמת זה היה טעות, כי עיקר קניית תכלית השלימות הוא ע"י עבודה רבה גדולה, ועיקר העבודה היא בארץ ישראל. ספר מנחם ציון

פרשת קרח - בארץ ישראל

או יאמר ויקח קרח (ט"ז, א') ואתפליג: כי בריאת אדם ונשמתו חצובה מתחת כסא הכבוד* לזה צריך להיות עיקר דירתו בעולמות עליונים וליתן השפעות מעולם התחתון עד אין סוף ברוך הוא* וכשאדם עובר עבירה חס וחלילה אז הוא מפריד עצמו מהעולמות העליונים ואין להם בו שייכות כלל ונשאר גופו ונשמתו בעולם השפל הזה* וזה תרגמו ואתפליג, פירוש שהפריד עצמו מעולמות* וזהו (תהלים פ"ז, ב') אוהב ד' שערי ציון כו', כי העולמות הם שערים לאדם שיחזור דרך שם למקום חוצבו ולהשכין נשמתו תחת כסא הכבוד* וזהו אוהב ד' שערי ציון, הם השערים המצויינין בהלכה והם העולמות שנותן בהם השפעה וחיות ואימתי הוא אוהב אותם מכל משכנות יעקב, פירוש כשישראל שוכנים תחת כסא הכבוד*: ספר נועם אלימלך פרשת קרח

בענין לבן ותכלת הוא בחי' טהרה וקדושה כי התכלת בחי' קדושה והוא מעין הציץ של כ"ג דכתיב עליו קודש לה' והוא ג"כ על פתיל תכלת. והלבן דרגא שלמטה בחי' טהור. וקרח שאמר כולם קדושים נטל טלית שכולו תכלת: שפת אמת במדבר פרשת שלח שנת תרמ"ז

או יאמר וישמע משה ויפול על פניו כו' (ט"ז, ד'). יש לומר על פי דרך הלצה, כי בגמרא (תענית יד ב) אסור לאדם ליפול על פניו אלא אם כן יודע שנענה כיהושע כו', ומשה רבינו עליו השלום היה עניו מאד והיה שפל בדעתו מכל אחד והיה מתייירא ליפול על פניו, ואחר ששמע מקרח שאמר שהוא הרב והנשיא שבישראל ולו ראוי הגדולה התחיל ליפול על פניו ולזה נאמר וישמע משה ויפול כו'. ספר נועם אלימלך פ' קרח

בסעודה שניה פ' שלח

יש לתמוה, למה כתבה לנו התורה ענין המרגלים וכל הסיפור הזה, וח"ו לא לגנות באה, והיא נקראת תורה עבור זה שהיא מורה ומלמדת לנו הדרך לעבודת השם יתברך, ומוכרחין אנו להבין איזה דרך שנקח מזה לעבודת השם יתברך, והפשוט ידוע, אמנם יש עוד להתבונן לנו איך ישמור אדם את עצמו מדברים שדש בעקביו, כי אף מדבר קטן שבקטנים יכול חס ושלום למעוד רגליו לתכלית הרע, כי עיקר ענין של המרגלים והתחלתו היה על ידי שרצו להתחכם יותר על רבם משה רבינו ע"ה, כמ"ש [דברים א' כ"ב] ותקרבון אלי כולכם כו', וראה עד היכן הגיע להם הדבר, לכן ישמור האדם מאוד דברי פי רבו והקדוש אשר בחר אליו, לבל יצא מדבריו ועצתו אפילו בדבר קל ולהתחכם עליו חס ושלום. ספר מנחם ציון

ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם (י"ג, ל"ג). פירש רש"י שמענו אומרים 'נמלים' יש בכרמים. ולכאורה קשה הלא בפסוק כתיב 'חגבים'. והנראה, כי הכלל, כשישראל עושין רצון הבורא ברוך הוא אז כביכול יש עליות למלכות הבורא ברוך הוא. וזהו הרמז 'ויהס כלב עלה נעלה' (י"ג, ל'), כלומר 'עלה' יהיה למלכותו, 'נעלה' - כשיהיה לנו עליות לעשות רצון הבורא ברוך הוא. וזהו שרמז רש"י בכאן כי המרגלים פרקו מעליהם עול מלכותו יתברך, וזה שפירש רש"י ז"ל 'נמלים', כמאמר הפסוק (משלי ו', ו' – ז') 'לך אל נמלה כו' אשר אין לה' כו', לרמז על הנ"ל: ספר קדושת לוי

על התורה ועל העבודה

טובה הארץ מאד מאד. ארה"ק שייכת למדת הכנעה, וזהו טובה הארץ מאד מאד ע"ד מאחז"ל (אבות פ"ד) מאד מאד הוי שפל רוח, שהארץ מסוגלת למדת מאד מאד: (הס"ק מלעכאוויטש) ספר תורת אבות

עוד פרשנו עלה נעלה וירשנו. כי ארץ ישראל ניתן לבנ"י בזכות האבות שנשבע השי"ת להם וכדאיתא במד' ודבר אלקינו יקום לעולם ע"ש. לכן אעפ"י שראו המרגלים שאין בכחם לעלות אל העם מ"מ אמרו יהושע וכלב שהעיקר צריכין לתקן עצמנו להיות נמשך אחר מעשה אבות כדאיתא בתנא דב"א לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי. ואז וירשנו אותה בדרך ירושה: שפת אמת שנת תרמ"ז

במדרש שאמר מרע"ה שלכך חטא המקושש כי בחול יש תפילין ובשבת אין לו ע"י מה לזכור ונתן מצות ציצית. וקשה כי מצות שבת הוא אות כמו תפילין. ונראה שמצוה התלוי' במעשה גשמיי מעורר יותר האדם. כי קדושת שבת קביעא וקיימא. והמצות שהם במעשה האדם מביאי' קדושה גם למעשה גשמיי כמ"ש במדרש שבכל דבר יש מצוה ע"ש ע"פ ה' חפץ כו' יגדיל תורה כו' ע"כ נתן השי"ת המצות שיהיו מסייעין לאדם להמשיך קדושת התורה בכל דבר כנ"ל: שפת אמת שנת תרל"ג

ולא תתורו אחרי לבבכם. חסיד אחד התנצל לפני בעל שפת אמת הק' מגור זצללה"ה שיש לו מחשבות ואין מניחין אותו ללמוד ולהתפלל, כי הכל דומה לו שלא טוב עשה ותמיד יש לו עגנ"פ על שעבר, והשיבו הה"ק שלא להביט אחריו כלל, כתיב לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, והבן: ספר שיח שרפי קודש

ועשו להם ציצית במד' אור זרוע לצדיק כו' זרע הקדוש ברוך הוא כו'. פי' מצות ציצית בלבוש האדם שהוא החיצוניות אעפ"כ יזכור האדם כי שורש הכל בא ממקור הקדושה וזהו קיבוץ הד' קצוות שהוא הכנפות לדבוק הכל בשורש וז"ש ונתנו על ציצית כו' פתיל תכלת לחבר הכל לנקודה הפנימיות שהיא תכלית הכל. ובאמת יש נקודה גנוזה בכל מקום והצדיק ע"י כוונתו לשמים מוציא זו הנקודה מכח אל הפועל. וזה ציצית מלשון ויצץ ציץ. שהזריעה נתגלה בפועל ע"י הכוונה לכן יש הרבה הבטחות למצוה זו. וזכרתם. ולא תתורו כו'. ע"י שהמצוה במלבוש והיא היותר חיצוניות וחביב לפניו ית' התקרבות זו שהרי כולה תכלת אינו מצוה רק לקרב הכל לפתיל תכלת כנ"ל: שפת אמת שנת תרל"ו

הה"ק מנחם מענדיל זי"ע הצטיין בילדותו בלהבת אש, עודנו ילד הי' רגיל על לשונו, לבי ובשרי ירננו אל א-ל חי, ולפעמים רקד מזה לתוך טיט ועפר בהתבטלות חושיו ונפל שם. בהיותו בן ג' שנים הכיר את בוראו, ועל כל דבר שחסר לו צעק ואמר שאבקש מה' אלהי שימלא לי זאת, בבחי' האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו, ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע: ספר שיח שרפי קודש - רבי מנחם מנדל מקאצק

בס' רמתים צופים, הובא שאדומו"ר הרר"ב מפשיסחא סיפר מעשה מהה"ק ר' ליב שרה'ס ז"ל איך שהי' בקאזניץ, והי' מתאכסן בבית איש א' לבל יכירו אותו והי' סבורים שהוא סוחר עצים אצל הווייסל, והבעה"ב הבין ברעיונו כי זה האיש הוא מהצדיקים הנסתרים, וכאשר הכין א"ע ליסע משם ביקש הבעה"ב שיקנה איזה סחורה מחנות שלו לביתו, כדי שילך לחנותו, והוא עשה רצונו והלך להחנות וראה כל הסחורה, ואח"כ לקח את הסחורה בידו ואמר על כל א' וא' שאין זו סחורה, אך על בתי ידים אמר שזהו סחורה אך אין זה עבורו לקנות, ואח"כ נסע ממנו לשלום לדרכו, והנה בשנה זו הי' מלחמה, ובעיר קאזניץ שללו את כל העיר ופתחו את האוצרות וחנויות העיר והחנות שהי' הצדיק ר' ליב שרה'ס שם לא לקחו כלום רק הבתי ידים ואמר הרבי ר' בונם ז"ל שהוא יודע מאיזה מקום בתורה לקח הרב הנ"ל לעשות הפלא, מן הכתוב וילך עשו אל ארץ אדום וגו' ובא וראה מעשה צדיקים עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש

פ"א שמע כ"ק הגה"ק ר"א זצ"ל מפולאב כי בעת היותו בקאצק אצל מורו ורבו וראה גודל שמחה והתלהבות יותר מתמיד והדבר הי' לפליאה רבה, ונודע לו שמחמת שהי' דבר א' הי' קשה לו הרבה שנים, וש"ק זאת בשעת שמ"ע נפל ברעיוניו תירוץ על כ"ב אופנים שנתגלה לו מן השמים ובעבור זה שמח יותר מדאי עכל"ק: ספר שיח שרפי קודש - רבי מנחם מנדל מקאצק

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר
להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm

לע"נ זקיני ר' מנשה בן הרה"ג ר' שבתי ע"ה גראבלאווסקי
נלב"ע כ"ה סיון תשל"ב תנצב"ה
מנו"כ בהר הזיתים ירושלים תובב"א

הוציא יקר מזולל, העמיד תורה ומצות לצעירי ישראל בארה"ב, ורבים השיב מעון